

Koncepcja krytyki muzycznej w ujęciu Karola Stromengera

M a r i a B e h r e n d t

Jednym z czołowych wątków twórczości krytycznomuzycznej Karola Stromengera była metakrytyka. W ciągu kilkunastu lat swojej działalności, pomiędzy 1921 i 1939 rokiem autor zajmował się z badaniem aktualnej kondycji krytyki muzycznej, wskazywał jej błędy i niedostatki, wytyczał cele związane z ideałem fachowości i bezstronności, tępił braki kompetencji oraz polityczny i rasowy fanatyzm. W polu refleksji Karola Stromengera znalazły się też problemy związane ze stosunkiem krytyki do poszczególnych aspektów współczesnej kultury muzycznej. Artykuł odtwarza poszczególne wątki refleksji Stromengera o krytyce muzycznej w porządku chronologicznym, co jest możliwe dzięki rzadko spotykanej konsekwencji autora w pracy nad omawianym tematem.

Sądy Stromengera o sztuce muzycznej i wykonawstwie są nadal aktualne, a erudycja i język, bogaty w odniesienia do kontekstów pozamuzycznych, pozwala go uznać za krytyka nowoczesnego, który swoją działalnością kształcił świadomego odbiorcę dorobku kulturalnego.